

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Staaing: Det er omtrent en Maaned siden, jeg gjorde nogle Bemærkninger til det foreliggende Finanslovsforslag og til den Situation, hvori vi befinder os, og der er fornuftigvis i den forløbne Maaned fremsat adskillige Bemærkninger til de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte. Jeg maa ogsaa sige, at der baade ved Udtalelser og Begivenheder saavel her i Salen som udenfor Salen er tilvejebragt en vis Klarhed i Forholdene, som ikke er uden Betydning. Navnlig har det konservative Landsraads-mødefor faa Dage siden kastet et Lys over Situationen, som medfører, at Erhvervslivet og Arbejderne rolig kan opgive enhver Forventning om Foranstaltninger med dette Partis Hjælp.

Af de Taler, der er holdt herinde, har to været bemærkelsesværdige, for saa vidt som de to ærede Medlemmer Hr. C. O. Pedersen og Hr. N. P. Jensen paa afgørende Punkter har taget Afstand fra deres Partis Politik. De Skatteforslag, som vi nu fik forelagt, har jo i det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen en Modstander indenfor Venstre, idet han foretrækker, hvad forstandige Mennesker i Regelen vilde gøre, at vi faar lettet paa den Gældsbyrde, Staten lider under, i Stedet for at man gaar til en Fordeling af milde Gaver til de Formuebesiddere, som dog er dem, der burde komme sidst ved en Gaveuddeling. Det andet ærede Medlem Hr. N. P. Jensen tog Afstand fra den negative Holdning overfor Erhvervslivet, som Venstre i særlig Grad har været Ordfører for, og begge disse Udtalelser havde derfor deres Interesse. Jeg understreger dem, ikke fordi jeg i og for sig venter, at de skal foraarsage nogen Strømkæntring, men fordi disse Udtalelser utvivlsomt er symptomatiske for den Stemning, der er i Færd med at rejse sig ude i Befolkningen.

Jeg fremhævede for en Maaned siden en Tale af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og det ærede Medlem, som siden har vedstaaet Talen her i Tinget, mente, at jeg var vred over denne Tale. Naa ja, som dansk Mand og dansk Borger i København protesterede jeg imod en saa hadefuld Udtalelse, men som Socialdemokrat paaskønner jeg i høj Grad Talens Aabenhed. Jeg var ikke i Tvivl om det ærede Medlems Følelser overfor Køben-

havn; jeg har for mange Aar siden overværet det ærede Medlems første Overfald paa Hovedstaden i en Tale, der populært blev kaldt Talen om „Bondekulturen“. Jeg har den staaende ganske levende i min Erindring og var derfor ingenlunde overrasket over det nye Overfald, som det ærede Medlem præsterede overfor Landets Hovedstad. Jeg har jo, siden Bondekulturen holdt sit Indtogi Fredericiagade, overværet adskillige Overfald fra det ærede Medlems Side, specielt paa Arbejderklassen, og derfor kan det fornuftigvis hverken overraske mig, at disse Taler nu og da holdes, eller at det ærede Medlem vedstaa dem, thi aaben og ærlig i saa Henseende ved jeg det ærede Medlem er. Det er derfor, jeg altid har sat adskillig mere Pris paa ham end paa adskillige af de Luskepetere, der gaar omkring og ikke vil vedstaa deres Mening. Jeg har set, at det ærede Medlem Hr. Tange paa et Møde har fremsat en Udtalelse, hvori han tog Afstand fra det ærede Medlem, og for saa vidt maa man jo som Dansk paaskønne ogsaa den Ærlighed. Det ærede Medlem har ifølge Referatet sagt, at denne Tale gjorde ubodelig Skade — jeg formener, han mente for Venstre, og det kan jo ogsaa godt være —, og det ærede Medlem Hr. Tange erklærer altsaa paa dette offentlige Møde, at han for sin Del absolut tager Afstand fra de Udtalelser, idet hans Opfattelse er, at det mere maatte gælde for Befolkningens forskellige Dele om at finde hinanden end at føre Krig imod hinanden, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pinstrup som Fører for Regeringspartiet anbefaler det. Det ærede Medlem Hr. Tange har naturligvis i og for sig Ret, men, som man siger: een Svale gør ingen Sommer, og derfor har heller ikke denne Udtalelse af ham saa uhyre megen Vægt. Hvad der derimod har Vægt, er Statsministerens *Tilslutning* til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Ikke fordi jeg heller i den Henseende er overrasket, for jeg var fuldt paa det rene med, at de to ærede Medlemmer er to Alen af eet Stykke, og der var derfor ikke Grund til at vente noget som helst andet end den Tilslutning, som Statsministeren gav det ærede Medlem Hr. Pinstrup.

Denne Tilslutning kom jo paa en vis Maade paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Pürschel, som offentligt, i en Artikel den 3. ds., forlangte, at Statsministeren skulde tage Afstand fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det var naturligvis et ganske urimeligt Forlangende, og det